

Si amb la simultaneïtat es percorba la victòria, la revolució ha de deixar pas a la guerra

Neutralitzar l'ona de horror

I per a poder passar per revolucionari, segons el dir d'alguna gent, calia silenciar aquest lladrocini, fer-se còmplice d'aquests crims que han alçat una ona de horror i de prevencions contra la Revolució

"Perill a la reraguarda" de Joan Peiró, Ministre de la C. N. T.

El llibre de Joan Peiró, entre mil coses interessants, té la virtut de fer reflexionar a tots aquells que de bona fe han donat algunes ensopagades perjudicials a l'éтика de la Revolució. Si les paraules del representant de la C. N. T. passen desapercebudes, la dolor d'aquests elements ha d'ésser intensíssima perquè els demostra desconèixer el sentiment del deure i de la responsabilitat. Als altres, als que han obrat amb els cinc sentits, amb plena consciència, als que han aprofitat la revolució per a venjar afers personals i fer-se el paquet, el llibre del vell lluitador no els ha de dir res; l'han de despreciar com abans despreclaven una justícia i un ordre burgesos i com ara envileixen un nou estat de coses proletaris.

Quan esclata el moviment faciós, el 19 de juliol, els que d'una manera activa hi participaren formaven un nombre bastant reduït. A excepció dels militars i dels falangistes, requetès i significats extremistes de dreta, aquests tres últims bastants escasos a la nostra terra on ha predominat sempre una majoria aplaudadora, immensa, d'antifeixistes, ningú més col·laborà a l'encecadament de la guerra civil. Es més, no solament no hi participaren activament sinó que la major part d'elements semi-dretans veieren l'aixecament amb repugnància i estaven disposats a col·laborar noblement a la tasca del proletariat. I pensament burgesos cent per cent, mai cap transformació profunda els havia encaminat en així perquè si bé era cert que llurs sentiments més aviat eren clericals i per altres viaranys. Ni el canvi del 14 d'abril ni el del 16 de febrer els proporcionà el mitjà d'independitzar-se, de despreciar i riure's de les "indicacions" que els "amós" feien i de canviar les idees retrògrades que uns seglest de tradició havien imposat a la família.

Aquests canvis de sentiments, d'actuació i àdhuc d'expressió els hauria assolit la Revolució començada el 19 de juliol si els crims i lladrocinis a que es refereix Joan Peiró en el seu magnífic llibre s'haguessin evitat, almenys en part. La causa antifeixista i proletària s'hauria vist augmentada per milers i milers de nous adeptes, amb els quals solament els separava, com diem més amunt, exigències materials o seglest de tradició. Però això s'hauria aconseguit amb honestat, decència i moralitat, virtuts que no han caracteritzat pas la nostra revolució.

En totes les revolucions hi fan acte de presència individus que són l'antítesi de les tres qualitats anteriors. Peiró ho diu ben gràficament: "En mig d'un poble desbordat, s'hi han introduït els amorals, els lladres i els assassins per professió i per instint. "Cap govern, cap classe d'autoritat pot evitar en els moments primers d'una revolució els excessos. I molt menys, quan aquesta revolució presenta una força i una intensitat com la desenrotillada al nostre país. Han d'ésser els mateixos revolucionaris els qui vetllin per l'honestitat; ha d'ésser la mateixa conciència de l'individu la que privi de cometre les barbaritats consumades.

A Espanya, tal volta potser per les fantàstiques proporcions que la revolució i la guerra civil han pres, no ha estat possible ni la vigilància dels vers revolucionaris ni s'ha despertat la conciència de molts que han delinquit, potser, també, pel fet de creure arribat el moment de compensar-se dels agravis, persecucions i fam soferts durant tota la vida, però que al cap i a la fi no és un argument prou solid per a cometre malifetes.

Els assassins, els robatori, les incautacions injustes, les requises més injustes encara i tota aquella sèrie inacabable d'atropells que en realitat no ha comès la Revolució però que han sortit d'ella, malgrat la cura posada per certes organitzacions i partits que en tot moment han procurat tenir el control de llurs afiliats, han alçat aquella ona d'horror i de prevencions en contra nostra, de que ens parla Peiró. Ona d'horror i de prevencions que ja no pot créixer més tota vegada que, almenys a les nostres comarques el terrorisme ja ha desaparegut del tot, però que s'ha de neutralitzar i fer-li perdre els efectes verinosos que en un dia podrien portar. Efectes que es traduirien en una reproducció de feixistes emboscats a les nostres terres.

Propaganda

No me ha movido a escribir este artículo el ánimo de criticar, ensalzando o censurando, nada de lo hecho ni de lo que se ha dejado de hacer. Únicamente con la intención de poner de manifiesto la importancia de la propaganda he tomado hoy la pluma.

Cuando hay que hacer propaganda de algo, a lo primero que se acude es a editar grandes carteles para ser colocados en sitios bien visibles de los pueblos y especialmente de las ciudades. Algunos de ellos son verdaderamente creaciones por el acierto que ha tenido el artista en expresar el sentimiento o el tema pretendido. Otros dejan mucho que desear, tanto artísticamente como por la expresión del asunto que pretenden. Pero como son actos que deben ser juzgados de acuerdo con la voluntad de quienes los han realizado, no debemos entretenernos en juzgarlos por su valor real sino por lo que representan. Por consiguiente, desde aquí doy mi aplauso a todos los artistas que desinteresa-

damente han ofrecido su concurso a la causa del proletariado.

Hemos visto carteles aconsejando tener cuidado al hablar, otros en los que se pone de manifiesto la barbarie de los fascistas al demostrarlos como los hospitales constituyen sus principales objetivos, otros invitan a inscribirse en las milicias y también hay otros incitando al trabajo en el campo, en las fábricas y en los talleres. Hay carteles, en fin, alusivos a los problemas que en los actuales momentos son de vital interés. Podemos decir que la propaganda ocular, o sea la que entra por los ojos, se ha llevado a cabo de una manera completa; es posible encontramos alguna laguna, pero si existe no desvirtúa la obra realizada.

También se han dado muchos mítines y conferencias encaminadas al mismo fin que los carteles. Claro que por su naturaleza se ha ido más lejos que con la propaganda llamada ocular. Principalmente se ha procedido a combatir el

fascismo. Esto sería muy plausible si el fascismo fuese únicamente un credo ideológico que se circunscribe sobre España; pero no es de ahora ninguna doctrina que pueda refutarse con una sencilla controversia entre líderes de uno y otro bando, sino una realidad armada que quiere sojuzgarnos por medio de la violencia. Y a una realidad armada también no cabe sino oponerle, si se quiere evitar ser aplastado, otra realidad armada también. Al sonar el primer disparo queda automáticamente cerrada la época de los razonamientos. Es muy doloroso, pero hemos de reconocer que desde aquel momento la máquina de guerra suplanta al verbo.

Es algo ridículo pretender atraer a la causa del pueblo por medio de palabras a los indecisos. La mejor medida para con ellos es privarles de toda actividad política. Y si queremos atraerlos a nuestra causa lo mejor es demostrarles, por medio de actos, la superioridad de nuestro sistema. Poniendo de manifiesto, siempre de una manera palpable, sus ventajas sobre el sistema fascista es cuando conseguiremos adeptos.

Digo esto porque creo que ni lo que se escribe, ni lo que se dice, ni lo que se dibuja, por certeza que sea, es tan eficaz como la propaganda que los actos que hacen por sí mismos. A pesar de su aparente mutismo, crea es la más elocuente que hay. Es una propaganda que llega al alma y por tanto es la que más influye en el individuo.

Mantener el prestigio de una revolución es algo que está hasta por encima del Gobierno, pues él no puede en ningún momento y menos en el periodo revolucionario, controlar los actos de cada uno de los individuos de la sociedad. Por consiguiente, es el individuo mismo quien no debe dar ocasión ni motivo a que por culpa suya la revolución se desprestige. Un acto arbitrario por insignificante que sea, debe rechazarse rotundamente, sin el más mínimo reparo, pues por muchos y poderosos motivos que se tengan para llevarlo a cabo hay que pensar que la revolución no es obra de un individuo sino de la comunidad de hombres libres. Por lo tanto, nuestros actos han de estar inspirados en todo momento por un sentimiento de justicia que prevalezca sobre cualquier deseo personal que en nosotros pudiera surgir y del que mañana nos avergonzaremos o nos reprocharíamos la posteridad. Hemos de mirar siempre dentro de nuestra conciencia, sin pasión, y la mayoría de veces encontraremos en ella la pauta a seguir. El hacer que una revolución no pierda en ningún momento su prestigio es matar la contrarrevolución antes de su nacimiento. Y no hay que decir ni ponderar el incalculable valor, la enorme importancia que esto tiene. Por tanto, todos debemos comprenderlo así y veremos que la mejor propaganda es hacer las cosas según dice la conciencia del individuo.

Katín.

va sotmesa aquella dissoltada nació, pés també sobre les nostres consciències de ciutadans lliures.

Heus així, però, que fa pocs anys, tot d'una, en observar la política seguida pels homes que regien els destins de Polònia, ens va tenir d'atormentar una nova inquietud. Ara aquell simpàtic país era ja lliure. Però els seus governants, decantats cap a la sirena feixista, volien profanar aquella llibertat assolida en l'ordre internacional, establent, a l'interior, l'esclavatge d'una dictadura. Una obéis cegament les inspiracions germàniques. El cas resultava, per paradoxal, dictadura que, segons tots els indicis, coprenedor, i per contrari a les normes liberals, desvetllador de certes inquietuds.

Afortunadament els diaris d'aquests darrers dies que recullen els batecs més importants de la informació internacional, han fet pública una nova, que ha fet desaparèixer d'un cop, tot aquelles inquietuds, i ha produït un salutge cap girat de l'anterior sorpresa. La nova atudida ens diu que Polònia, d'acord amb Rumania, ha decidit oposar-se terminantament a que, en cas d'una guerra, les tropes alemanyes que volguessin dirigir-se a Rússia, creuin el territori polonès.

Nosaltres, considerant aquest gest absolutament sincer, hem de reconèixer que ens havíem equivocat darrerament en creure a Polònia lliurada en cos i ànima al feixisme. I sentim una satisfacció tan gran per aquesta intima revindicació de les virtuds cíviques del dit país, talment com si, per segona vegada, acabés de reconquerir les seves preuades llibertats.

I... qui sap si no és realment així?

LUDOVICUS

Consignes de l'antifeixisme català

C. N. T.:

Un poble conscient i digne no pot ésser governat per l'espasa de cap general ni pel fuet de cap cacic.

S. R. de C.:

A Madrid s'ha aconseguit el comandament únic i la disciplina. Ara cal que ambé s'aconsegueixi als altres fronts.

P. S. U. C.:

Els irresponsables, els sabotejadors, els incapços han d'ésser punits o eliminats sense pèrdua de temps, i sense tenir en compte quins pugui ésser ni a quin partit pertanyen ni a quina organització sindical militen.

P. O. U. M.:

L'organització de la reraguarda ha d'ésser una garantia per a la victòria i el front de guerra.

E. C.:

Disciplina envers el nostre Govern i disciplina en tot el que emaní dins de la bona marxa de la guerra. Però també disciplina en tallar els abusos que regeixen sobre els preus dels queviures.

El poble de Catalunya no obliga els seus herois, ni els seus màrtirs, ni els seus capdavanters. L'abisme que ens separa de la mort no és prou per afegir la identificació del poble —sempre evident— amb els seus legitims representants, aquells que per dret propi ho són i ho seran sempre, fins del sepulcre estant. Una vegada més, la gratitud emocionada de les masses ha ratificat, per a Layret, la immortalitat.

Meditacions lliures
QUE HA PASSAT A POLONIA?

Polònia ha estat sempre un país simpatícte per a tot home de sentiments democràtics. Potser —o sense potser— derivat això del fet d'haver estat Polònia un dissoltat país durant molts anys, degut a la tirania que sobre d'ella exerceix els zars de Rússia, conciliadora de les llibertats poloneses.

Quan de resultes de la guerra europea i de la revolució russa el poble polonès reconquerí les seves llibertats i tornà a gaudir tots els avantatges que la independència comporta per a tot país digne, els homes liberals de tot el món van treure un pes de sobre, talment com si l'esclavatge ominós al qual esta-

Notes informatives

Visites rebudes pel senyor Comissari en el dia d'avui.

Sr. Folch, diputat al Parlament Català; alcalde i secretari de La Secuita; delegat de la Generalitat a la Tabacalera; comissió de Corbera; comissari d'Ordre Públic; capità de carabiners senyor Fortuny; conseller senyor Rueda; comisió d'Ametlla de Mar.

El conseller de Defensa interior, company Prudencio, ha creat unes patrulles de control per tal d'assegurar el compliment de llur deure militar de tots els soldats que es troben a les Casernes.

Aquest principi de disciplina establert pel company Prudencio ha estat molt ben rebut en tots els centres polítics i sindicals antifeixistes.

El Comitè Administratiu del Transport

(Secció Sang), participa al públic la seva constitució en forma col·lectiva, on hi han entrat tots els transportistes de l'esmentada secció d'aquesta plaça, havent installat les oficines al carrer Rebolledo 19, baixos, i una sucursal per encàrrecs a la Rambla 14 d'Abril, 36, baixos.

Junta d'Obres del Port

Sota la presidència de Ramon Sancha, per delegació especial del comissari delegat de la Generalitat de Catalunya, es va reunir la Junta d'Obres del Port amb assistència dels vocals Pérez Ripoll, Abaria, Altura, Huecas, Carles, Merello que actuà de secretari.

verses instàncies i es prengueren acords

S'acordà informar favorablement d'interès vital per a la vida progressiva del Port.

Diada del Socors Roig Internacional

Per al proper diumenge el Comitè local del "Socors Roig Internacional", organitzarà la seva Diada per tal d'inaugurar oficialment les seves tasques a la nostra ciutat.

En el poc temps que està constitut compta amb alguns centenars d'associats i un bon nombre d'entitats s'hi han adherit col·lectivament. Diàriament es reben donatius. Cal, però, que tot Tarragona figuri als seus rengles.

Els nostres germans que lluiten per abatre el feixisme no els hi deu mancar res. Així ho espera del nostre poble el Comitè local del "Socors Roig Internacional".

Socors Roig del P.O.U.M.

Companyes: Ahir arribaren al local del P. O. U. M. trenta-sis infants procedents de Madrid, que cal allotjar.

Tots els que en vulguin recollir que passin pel mateix local, Rambla 14 d'Abril, 20.

LÍNIA REGULAR DE GRANS VAIXELLS

YBARRA & C.^a

SEVILLA

Servei setmanal de cabotatge: Sortida tots els dimecres. Servei ràpid.

Servei quinzenal de cabotatge: Sortida quinzenal els dimecres.

Servei corrent.

Servei quinzenal a Marsella: Sortida quinzenal els dissabtes.

Servei cada 21 dies fixes al Brasil, Uruguai i Argentina: Sortida cada tres dimecres fixes. Servei correu de passatge.

Servei quinzenal a Nord Amèrica per la flota de la "COMPÀNIA ESPANYOLA DE NAVEGACIÓ MARÍTIMA, S. A.", de Barcelona.

Servei combinat (via Marsella) per a l'Índia, Austràlia, Nova Zelanda, Xina i Japó, amb vaixells de les principals línies de correus anglesos.

Per a informes, al consignatari:

FILL DE JOSEP VILAR TOMAS

Plaça President Macià, 12, baixos

Direcció telegràfica i telefònica: VILAR

Telèfon 1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

1412

Dels fronts de combat

La situació de la reraguarda comença a preocuper els generals facciosos i els seus còmplices

IMPRESSIONS

ALS FACCIOSOS COMENCEN A FER-LOS PRESSIÓ PER LA SEVA RERAGUARDÀ

Madrid l'objectiu màxim dels mercenaris de Franco s'allunya cada dia més de les urpes d'aquells que en nom de la Pàtria i de Déu, massacren la població civil, i assassinen vilment les criatures i dones base de l'Espanya que ells diuen voler salvar.

I l'exèrcit popular no solament aguantala els atacs i les empentes rabioses dels facciosos sinó que coordinant voluntats i esforços té prou disponibilitats per atacar la reraguarda dels fronts feixistes que assetgen Madrid i les seves rodalies. La columna lleial de Talavera del Tajo ha donat la impressió de que prompte els rebels tindran necessitat d'allunyar-se definitivament de la capital, per tal de defensar-se i no caure dins d'un cercle de ferro del qual en sortiria molt mal illurat.

I a Burgos passa el mateix amb les forces vasques que s'endinsen per terres de Castella, un cop van netejant els pobles de la seva terra de gent facciosa. I prompte els braus combatents d'Astúries faran el mateix amb Lleó.

Es d'aquesta fàsia com precipitarem la victòria i palesarem davant d'Europa i del món que sabem defensar la integritat moral de la Península, en perill davant de les cobejances i maquinacions d'Alemanya, Itàlia i el traïdor Franco.

Fins ara la resistència de l'atac amb els nostres migrants mitjans de guerra fills d'una improvisació ràpida, d'ara endavant l'ofensiva general amb mitjans de guerra suficients per anar a la lluita amb igualtat — almenys — amb la potencialitat tècnica dels rebels que tenen a Berlin i a Roma sucursals de Burgos, disposades per la seva ambició política a destruir Espanya sota els auspicis del generalat faccios que abans de perdre unes estrelles i uns privilegis, preferien veure l'espectacle d'una Pàtria desolada, i destruïda per la metralla i la fam.

Cerquem prompte els fronts de guerra facciosos! Es l'hora propicia pels grans esdeveniments de guerra, que ensoraran la petulància dels oficials que tot ho han fiat a l'ambició de països feixistes! Endavant exèrcit de la Llibertat!

CRIT

La impressió diària de la guerra als diversos fronts de combat

Madrid, 1. — Impressió de "Política":

"Aun no hace dos días que deciamos en esta misma sección que Madrid se defendía desde fuera y ayer Madrid se ha defendido en Alava y Guipúzcoa, acaso lo más destacable de la jornada ante el victorioso avance en el Norte. Varios pueblos y posiciones han quedado en nuestro poder en un avance arrollador que pone en serio peligro a Vitoria. Nuestras tropas se han acercado a la capital levítica ocupando los embalses que la surten de agua potable. Este mismo avance realizado en otras regiones ha de llenar de desconcierto al enemigo, que habrá de operar en todas ellas, para lo que acaso no cuente con fuerzas suficientes."

Los fascistas tienen dos caminos a seguir, ya que carecen de fuerzas suficientes para cubrir con garantías todas sus líneas de combate. Acaso retiren fuer-

Després d'abocar els facciosos cavalleria mora i Guàrdia civil a les zones de Humera i Pozuelo, les nostres línies han avançat uns quilòmetres més enllà d'aquelles posicions

Madrid, 1. — L'enemic, veient la impossibilitat de penetrar a Madrid per la banda de l'antic Parc de la Moncloa, presonà durant tot el dia d'ahir el sector d'Humera a Pozuelo d'Alarcón, amb totes les forces disponibles. Fou rebutjat d'una manera heroica per les nostres milícies, que iniciaren un valent contraatac, i feren retrocedir l'enemic, que no pogué aconseguir cap objectiu dels que es proposava.

En aquest sector la nostra artilleria baté durament des de primeres hores del matí diversos punts del Sanatori d'Humera i els polvorins de Retamares, Cerro de los Garabatos i Carabanchel Alto. Hom veié minvar el bombardeig de l'artilleria enemiga, que contestà feblement.

La impressió de la jornada d'ahir segueix el seu balanc cada vegada més favorable per a la posició que ocupen les nostres milícies, car el seu moral és immillorable, per bé que creiem que és urgent un atac a fons a l'exèrcit faccios, ja que en diversos sectors l'enemic disposa d'escasses forces. Digne d'elogi és el comportament del poble de Madrid, que dona una sensació d'esperit i entusiasme extraordinari i fa vida normal setnse que s'alteri per cap moment la circulació pels carrers i la concurreda als espectacles públics i cafès, que segueixen essent oberts.

PAPERERIA MODERNA

R. Anguera

OBJECTES D'ESCRITORI ::
GRAN ASSORTIT EN REGALS
J. Maurin, 26 - Telèfon, 1870

zas del sector madrileño para tratar de contener el impetu de nuestras heroicas milicias en otras regiones. Pero lo probable en que hagan un esfuerzo desesperado en la capital con la esperanza de que su conquista les dé el triunfo de la guerra.

Hay que resistir, pues, firmemente en Madrid como se ha venido haciendo y como se hizo ayer mismo en el sector de Pozuelo, donde los fascistas repitieron el ataque violentísimo que iniciaron el día anterior y que por segunda vez se estrelló ante la decisión de nuestros soldados.

En otros sectores de Madrid la acción se limitó a tiroteos sin importancia. Y, por último, nuestra aviación bombardó los aeródromos y la estación ferroviaria de Salamanca, además de realizar otros servicios cuyos detalles encontrará el lector en el parte correspondiente."

Centres Políticos Sindicals

NOVETAT

Fotos semi-esmalt de politiques d'actualitat. Quadres allegòrics.

Casa ROIG

Rambla 14 d'abril, 44-Tarragona

Details de l'atac faccios per les zones de Pozuelo i Humera

Madrid, 1. — Ha continuat la dura pressió de l'enemic per la zona d'Humera-Pozuelo. Però els atacs facciosos no han aconseguit ni un pam de terreny. L'atac es repetí més tard amb major duresa i major aportació de material ofensiu: infanteria, tanks i no menys de cinc esquadrons de cavalleria mora escometeren amb violència, però llur esforç s'estavellà contra la resistència dels nostres milícies, que es transformà ben aviat en contraatac. Els rebels hagueren de retrocedir, amb gran pèrdua de vides i de material. Resultat: les nostres línies han quedat uns quants quilòmetres més enllà dels pobles que han donat nom a aquest sector.

A la part del Guadarrama mantenim les nostres posicions sense que l'enemic hagi fet acte de presència.

En els fronts pròxims a Madrid, duel d'artilleria, vanes incursions de l'aviació facciosa i lleuger foc de fuselleria en les trinxeres avançades.

Els facciosos abandonen faixí de general en un xalet de la Casa de Campo

Madrid, 1. — A ningú no sembla preocupar la tasca que realitzen al Nord i al Sud els ferroviaris amb els trens blindats; el que fan als sectors de Madrid amb llur tren blindat madrileny és una continuació de la ja llarg i llista de palissades infligides als feixistes. Quan ataquen per la Casa de Campo, així que s'adonen de la presència del tren blindat, corren que es perden de vista.

En un xalet dels molts que hi ha a la Casa de Campo, en ocupar-lo les nostres forces, trobaren, entre altres coses: una guerrera que per la seva petita talla diuen que és del traïdor Franco, un faixí de general, caixes de tabac de Canaries i una veritable bodega de vins selectes.

Bateries enemigues desmanegades

Madrid, 1. — No ha acabat encara el volentíssim atac que s'inicia ahir a la zona Nord de Madrid.

En els sectors de la Ciutat Universitària

Laboratori Ràdio-Electric Bové

us facilita el número premiat ahir en el sorteig dels secs:

551

Per reparacions de tota classe d'aparells de ràdio, recordeu sempre Bové, Balvaca Miserere, Ronda, telèfons 1267 i 1668

Més informació de la sessió de Corts d'ahir a València

València, 1. — Abans de començar la sessió de Corts, el senyor Martínez Barrio reuni la minoria d'Unió Republicana. Hi assistiren vint diputats.

Per trobar-se vacant la presidència de la minoria, fou designat president el senyor Pasqual Leone, i es ratificà en el seu càrrec de secretari, Maximilià Martínez Moreno.

Fou proposat el vocal Sicília Lacasta per a cobrir la vacant del partit en la Comissió de règim interior de la Cambra.

El senyor Martínez Barrio proposà la constitució interina, a Madrid, d'una Junta executiva nacional del Partit, per tal que assumeixi, interimament, les atribucions del Comitè executiu nacional; aquesta Junta serà integrada sota la presidència dels senyors Torres Campañà, Elpidi Alonso, Pasqual Leone, Artigas Arpón, Giménez González, Rodríguez Lavin i Lluís Huicobro.

S'examinà la situació política actual i es comissionà com a president del grup, Pasqual Leone, per tal que en representació d'aquest, intervingué en el debat parlamentari d'avui.

Reiterà la seva fervorosa adhesió a la causa antifeixista i la seva voluntat de servir-la amb plenitud, fidel a la seva personalitat republicana.

València, 1. — Al saïó d'actes de l'Adjuntament de València, habilitat per a Parlament, ha représ les seves sessions les Corts de la República.

Des de les tres de la tarda l'affluència era molt gran als voltants del magnífic edifici valencià. El públic s'havia estacionat al seu voltant per a veure l'arribada de ministres i diputats i els guardies antifeixistes a caval guardaven l'ordre.

Els diputats s'asseuen sentse ordre en la col·locació de llurs minories.

A les 4'20 comença la sessió. Ocupa la presidència el senyor Martínez Barrio i actuen de secretaris els senyors Llopis i Trabal.

FERRETERIA

Vda. de Daniel Socias

■ ■ ■

Angel Guimerà, 21

TARRAGONA

La Cosetània

Efectes militars i articles per a viatge, Juguets.

Angel, Guimerà 2

TARRAGONA

PELS VOLTANTS D'OSCA

Un dels soldats de guàrdia en un observatori del front d'Osca i el detall dels edificis d'Osca entre els quals sobresurt la Catedral. Entre les nostres posicions avançades i les últimes trinxeres enemicques, a les mateixes portes d'Osca, hi resten solament aquests camps plans totalment on cal una lluita la descobert, amb tots els elements conseqüents. L'operació està preparada militarment. Soltament falta coordinar aquest assalt, amb els mitjans que calgui, i la capital fucciosa caurà a poder nostre.

Espigolant

Cal renunciar a tot per a lograr la victòria, diu "El Diluvio":

"Hoy puede decirse que entre nosotros el dinero tiene muy escaso valor. El que lo posea, que le dé el mejor empleo: contribuir a que la guerra sea ganada lo más rápidamente posible."

Foragitem de nosaltres tot interès particular en benefici de l'ideal que defensem. Tot sacrifici ens ha de semblar petit per a col·laborar a l'extermí del feix.

Sota el títol "Les premises de la victòria", escriu "Treball":

"Cal exigir a qui calgui responsabilitat personal, i disposar de les facultats necessàries per a fer-la efectiva". Aquestes facultats hem d'atorgar-les en primer terme al Govern de la Generalitat".

No ho oblidem: aquestes són les premisses de la victòria. Desplaçar d'una vegada els irresponsables i els incapços i anar a la concreció del sentit de responsabilitat a la vanguardia i a la rearguarda, per a possibilitar el nostre definitiu triomf.

Parlant del sentit de la responsabilitat de la C. N. T. diu, en el seu editorial, "El Dia Gràfico":

"Juan Peiró y Federica Montseny han mostrado tener una visión exacta de la guerra, inculcando a los milicianos y a los productores la trascendencia de la lucha..."

Las guerras de la Revolución Francesa marcaron la libertad política, rompiendo el feudalismo de los nobles. Las guerras de Rusia, primero; de España, ahora, marcarán el advenimiento de la libertad económica. Por eso todo combatiente y todo trabajador debe tener la responsabilidad de estas jornadas, y si libremente tomó las armas, libremente debe aceptar que su voluntad se acople a las demás voluntades luchadoras."

Els magnífics discursos d'aquests dos entusiastes militants d'aquesta gran sindical caldría que fossin difosos per arreu de la nostra terra pel magnífic esperit revolucionari que encloren.

Retallem de "La Humanitat":

"La reragua deixa molt de desitjar. "Hem substituït l'antic burgès per set burgesos nous", deia diumenge, amb frase exacta, Frederica Montseny, la ministre de Sanitat. Molt d'això hi ha. I molta eufòria per les comarques. I molt de revolucionisme que sembla contrarevolucionari. I moltes iniciatives particulars. I molts fusells. I molts cotxes que consumeixen gasolina estúpidament. I molt acaparament de queviures. I molts Comitès. I molta angúnia pública."

Cal acabar d'una vegada amb l'inconsciència que hi ha a la rera que tan perjudica l'eficiència de la vanguardia. Deixem-nos de carnivals i amb plena consciència dels moments que vivim convertim-nos en autèntics lluitadors responsables de les seves gestes.

Diu "Solidaridad Obrera":

Lo extraño es que una Revolución de este tipo sea, para las democracias, objeto de temores y de preocupación. El pueblo español está realizando su propia Revolución, la que corresponde a su temperamento y a su economía. Pueblo de civilización espiritual y humana, de nosotros nada tienen que temer las democracias europeas, ni las del resto del Mundo. La pasividad con que han visto hasta hoy estas naciones nuestra lucha, significa algo inexplicable. Si nosotros vencidos, el resultado, para esas democracias que han estado a punto de dejarnos abandonados, representaría un suicidio."

Torreronia de

Josep Sirvent Garrigós

"Especialitat en Xixona"

Angel Guimerà, 19

Tarragona

COMBAT EN MARCHA

Compañeros, no en marcha lenta, sino en un ritmo de marcha decisiva y acelerada se va aproximando el momento de la victoria decisiva y necesaria para el bien del pueblo, de la humanidad y para todo aquél que tenga un poco de corazón y le corra un glóbulo de sangre por sus venas. Es necesario que nuestras reivindicaciones, actividades y emanaciones sean activas y positivas para que el triunfo sea un hecho positivo, lo más pronto posible para dar la tranquilidad al pueblo.

El fatídico y repugnante generalato Franco y sus lacayos ya ven sus fracasos, su impotencia, ante la avalancha del poder del pueblo que cada día sus avances en todos los sectores son imponentes y sus victorias, grandes.

Ahora más que nunca se impone el máximo del sacrificio.

Hay que barrer para siempre esta chusma de militarotes, burócratas y monárquicos que, junto con los Falangistas y Requetés, forman el bloque de la reacción, para hacer de la España Republicana un país de esclavos.

GUERRA! GUERRA! a todos estos

chupópteros, para que sus instintos de criminalidad no prosperen; hay que liquidarlos, tanto en la vanguardia como en la retaguardia. Esto lo conseguiremos si tenemos interés en limar las asperezas y encillas que pueden existir entre los hombres de todas las tendencias Sociales y políticas de izquierda; no hemos de sentir la menor vacilación del uno al otro, sino que todos a una formar el bloque infranqueable de la LIBERTAD. Nuestra misión ya ha llegado a su fin, hay que vencer, y venceremos. Nos hemos de aprovechar de la desmoralización que existe entre las filas de los fascistas, que carecen de víveres e incluso sus reservas militares ya no acuden a su llamamiento.

Sería un crimen que, en estos momentos en que todos tenemos una responsabilidad y un deber, los traicionáramos.

Nuestra actitud sería negativa, y entonces tendríamos el desprecio de la verdadera democracia mundial y de nuestros hijos que nos maldecirían para toda la vida.

Benito Sardá.

E. R. de C.

Secció esportiva

CICLISME

Interessant entrevista amb un directiu de la nova Entitat Tarragonina, "Unió Ciclista William Tarin del Casal d'Esports de Tarragona"

La fusió de les entitats ciclistes tarragonines, "Penya William Tarin" i "Unió Ciclista", ha trobat tota mena de suport en els aficionats locals, els quals es troben contents d'haver pogut arribar a l'esmentada fusió i fer els possibles per enllairar ben amunt el pabelló tarragoní.

Dissabte passat tinguerem un canvi d'impressions, els directius de les dues entitats fusionades, a l'estatge del Casal d'Esports de Tarragona, lloc on es tro-

baran estatjades totes les entitats esportives de la nostra ciutat.

LLIBERTAT ha pogut aconseguir unes breus manifestacions del destacat element ciclista i membre de junta fins avui de l'ex-punya "William Tarin", Martí Magrinyà.

Quan menys ens ho pensavem, trobarem a l'amic Magrinyà, el qual ens manifestà el següent:

La nova entitat tarragonina, es dirà

"Unió Ciclista William Tarin del Casal d'Esports de Tarragona", producte de la fusió de les dues entitats dalt esmentades.

—...?

—Els colors d'aquesta entitat, seran els mateixos que porta l'equip de futbol: Vermell i negre brodat segurament l'escut de Tarragona.

—...?

—Es té en projecte (dissabte vinent potser es confirmarà), la celebració d'un festival ciclista a la nostra ciutat, a profit del Socors Roig Internacional.

—...?

—L'esmentat festival tindrà lloc segurament dintre el corant mes de desembre. Es dividirà, probablement, en tres curses. Una d'elles destinada a infantils, una altra femenina i per últim, la de totes les categories.

—...?

—Tindrà lloc al circuit de la Rambla, de la mateixa forma que la del mes de juny de l'any 35, de tan bell record per als amants del ciclisme.

—Es creu que hi participaran els millors elements ciclistes de Catalunya, entre ells els que han defensat els colors tarragonins en l'última temporada, com Sancho, Jimeno, Destrius, Fornet, etc.

—...?

—Dintre de breus dies quedarà exposada a un establiment de Tarragona la preciosa maqueta obra del tarragoní Adam, que representa el projecte de la construcció del velòdrom, tant enyorat pels aficionats ciclistes.

—...?

—Aquest projecte aviat es portarà a la pràctica, doncs el conseller de Cultura, company Alomà, té veritable interès en la construcció del velòdrom.

—...?

—Avui dia tenim uns 350 socis, i creiem que arribarem dintre de poc als 500. Hi ha interès, per part dels directius, en fer força propaganda a profit del ciclisme tarragoni.

—...?

—Dissabte hi ha anunciat una junta general per tal de formar la nova junta.

—...?

—Abans d'acabar, el company Magriyà ens prega fem públic, que es vol fer de l'entitat tarragonina una de les millors d'Espanya.

I aquí donem per acabat aquest interessant interviu que haurà servit als esportius en general, de guia per als futurs actes que pensa desenvolupar la "UNIÓ CICLISTA WILLIAM TARIN DEL CASAL D'ESPORTS DE TARRAGONA".

FUTBOL

LLISTA DELS JUGADORS DE LA SECONDA CATEGORIA PREFERENT (GRUP B) QUE HAN MARCAT GOALS FINS A LA DATA

11 goals

Olló, (Gràcia).

7 goals

Sarró, (Gràcia).

6 goals

Manonelles (Tàrrega).

4 goals

Plaça (Tàrrega) i Tobenyas, (Mora).

3 goals

Llaurodó i Palau (Reus).

2 goals

Alegret i Cortés (Casal Tarragona); Talarn, (Amposta); Sisteré, (Reus); i Huguet i Cullaré, (Tàrrega).

1 goal

Argentí i Meda (Tàrrega); Margalef, Munyoz, Mata, Pasqual, Manuel i Clement, (Reus); Bata, Collet, Canalda i Pasqual, (Mora); Iranzo i David, (Amposta); Hurtado i Martínez, (Gràcia). Contra la seva pròpia porta: Marimon, (Tàrrega).

NOTA

Diumenge ahir: "aqueell interrogant darrera de Plaça, era perquè ens semblava que el que jugà fou Plaça".

Com pot veure's, això era una contradicció. El que havia de dir era: "que ens sembla que el que jugà no fou Plaça".

Sugrañes, Impressor. — Tarragona

ARCHIVOS ESTATALES